

EUROPAPARLAMENTET

1999

2004

Plenarhandling

PRELIMINÄR VERSION
A5-0357/2001

17 oktober 2001

***I

BETÄNKANDE

om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om
gränsöverskridande betalningar i euro
(KOM(2001) 439 – C5-0379/2001 – 2001/0174(COD))

Utskottet för ekonomi och valutafrågor

Föredragande: Karla M.H. Peijs

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarandet
majoritet av de avgivna rösterna
- **I Samarbetsförfarandet (första behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna
- **II Samarbetsförfarandet (andra behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna den gemensamma ståndpunkten
majoritet av parlamentets samtliga ledamöter för att avvisa eller ändra den gemensamma ståndpunkten
- *** Samtyckesförfarandet
majoritet av parlamentets samtliga ledamöter utom i de fall som avses i artiklarna 105, 107, 161 och 300 i EG-fördraget och artikel 7 i EU-fördraget
- ***I Medbeslutandeförfarandet (första behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna
- ***II Medbeslutandeförfarandet (andra behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna den gemensamma ståndpunkten
majoritet av parlamentets samtliga ledamöter för att avvisa eller ändra den gemensamma ståndpunkten
- ***III Medbeslutandeförfarandet (tredje behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna det gemensamma utkastet

(Angivet förfarande baseras på den rättsliga grund som kommissionen föreslagit.)

Ändringsförslag till lagtexter

Parlamentets ändringar markeras med **fetkursiv stil**. *Kursiv stil* används för att markera ord eller textavsnitt som man tycker bör korrigeras innan den slutliga texten produceras (exempelvis om en språkversion har uppenbara fel eller saknar textavsnitt). Dessa förslag underställs berörda tekniska avdelningar för godkännande.

INNEHÅLL

	Sida
PROTOKOLLSIDA.....	4
FÖRSLAG TILL RÄTTSAKT.....	5
FÖRSLAG TILL LAGSTIFTNINGSRESOLUTION.....	10
MOTIVERING	11
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR RÄTTSLIGA FRÅGOR OCH DEN INRE MARKNADEN.....	14

PROTOKOLLSIDA

Med en skrivelse av den 9 augusti 2001 förelade kommissionen parlamentet, i enlighet med artikel 251.2 och artikel 95.1 i EG-fördraget, ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om gränsöverskridande betalningar i euro (KOM(2001) 439 - 2001/0174(COD)).

Vid plenarsammanträdet den 3 september 2001 tillkännagav talmannen att detta förslag hänvisats till utskottet för ekonomi och valutafrågor, som utsetts till ansvarigt utskott, och till utskottet för rättsliga frågor och den inre marknaden och utskottet för miljö, folkhälsa och konsumentfrågor som utsetts till rådgivande utskott (C5-0379/2001).

Vid utskottssammanträdet den 11 september 2001 utsåg utskottet för ekonomi och valutafrågor Karla M.H. Peijs till föredragande.

Vid utskottssammanträdena den 19 september, 9 oktober och 16 oktober 2001 behandlade utskottet kommissionens förslag och förslaget till betänkande.

Vid det sistnämnda sammanträdet godkände utskottet förslaget till lagstiftningsresolution med 31 röster för och 2 nedlagda röster.

Följande ledamöter var närvarande vid omröstningen: Christa Randzio-Plath (ordförande), José Manuel García-Margallo y Marfil och Philippe A.R. Herzog (vice ordförande), Karla M.H. Peijs (föredragande), Richard A. Balfe, Luis Berenguer Fuster, Hans Udo Bullmann, Benedetto Della Vedova, Harald Ettl (suppleant för Pervenche Berès), Jonathan Evans, Carles-Alfred Gasòliba i Böhm, Robert Goebbels, Lisbeth Grönfeldt Bergman, Christopher Huhne, Pierre Jonckheer, Othmar Karas, Giorgos Katiforis, Piiä-Noora Kauppi, Werner Langen (suppleant för Christoph Werner Konrad), Jules Maaten, Ioannis Marinos, Ioannis Patakis, Fernando Pérez Royo, José Javier Pomés Ruiz, Alexander Radwan, Bernhard Rapkay, Karin Riis-Jørgensen, Peter William Skinner, Helena Torres Marques, Bruno Trentin, Ieke van den Burg (suppleant för Simon Francis Murphy), Theresa Villiers och Karl von Wogau.

Yttrandet från utskottet för rättsliga frågor och den inre marknaden återges i betänkandet. Utskottet för miljö, folkhälsa och konsumentfrågor beslutade den 13 september 2001 att inte avge något yttrande.

Betänkandet ingavs den 17 oktober 2001.

Fristen för att inge ändringsförslag kommer att anges i förslaget till föredragningslista för den sammanträdesperiod vid vilken betänkandet skall behandlas.

FÖRSLAG TILL RÄTTSAKT

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om gränsöverskridande betalningar i euro (KOM(2001) 439 – C5-0379/2001 – 2001/0174(COD))

Förslaget ändras på följande sätt:

Kommissionens förslag¹

Parlamentets ändringar

Ändringsförslag 1 Skäl 1

(1) Syftet med Europaparlamentets och rådets direktiv 97/5/EG av den 27 januari 1997 om gränsöverskridande betalningar var att förbättra de gränsöverskridande överföringstjänsterna när det gäller pengar och framför allt att göra dem effektivare. Målet var att göra det möjligt för särskilt konsumenter och små och medelstora företag att snabbt, tillförlitligt och billigt göra överföringar från en del av gemenskapen till en annan. Sådana överföringar och gränsöverskridande betalningar i allmänhet är fortfarande mycket dyra jämfört med betalningar inom en medlemsstat.

(1) Syftet med Europaparlamentets och rådets direktiv 97/5/EG av den 27 januari 1997 om gränsöverskridande betalningar var att förbättra de gränsöverskridande överföringstjänsterna när det gäller pengar och framför allt att göra dem effektivare. Målet var att göra det möjligt för särskilt konsumenter och små och medelstora företag att snabbt, tillförlitligt och billigt göra överföringar från en del av gemenskapen till en annan. Sådana överföringar och gränsöverskridande betalningar i allmänhet är fortfarande mycket dyra jämfört med betalningar inom en medlemsstat. ***Denna situation har förvärrats genom resultaten av en studie genomförd för kommissionen och publicerad den 20 september 2001, av vilken det framgår att konsumenterna får otillräcklig eller ingen förhandsinformation alls om kostnaden för överföringar, och att den genomsnittliga kostnaden för gränsöverskridande överföringar knappt har förändrats sedan 1993 när en jämförbar studie gjordes.***

¹ EGT C ännu ej offentliggjort.

Motivering

Resultaten av denna nyligen genomförda studie om kostnader för gränsöverskridande överföringar i euro stärker tydligt behovet av denna förordning.

Or. en

Ändringsförslag 2 Skäl 3

(3) I kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och Europeiska centralbanken av den 3 april 2001 om förberedelserna inför införandet av sedlar och mynt i euro **anges** att kommissionen kommer att överväga att använda alla de instrument som står till dess förfogande och vidta alla nödvändiga steg för att se till att avgifterna för gränsöverskridande transaktioner per den 1 januari 2002 inte längre överstiger de avgifter som tas ut för inhemska transaktioner.

(3) **Redan** i kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och Europeiska centralbanken av den 3 april 2001 om förberedelserna inför införandet av sedlar och mynt i euro **angavs** att kommissionen kommer att överväga att använda alla de instrument som står till dess förfogande och vidta alla nödvändiga steg för att se till att avgifterna för gränsöverskridande transaktioner per den 1 januari 2002 inte längre överstiger de avgifter som tas ut för inhemska transaktioner **och att euroområdet därmed blir tydligt öppet och påtagligt för medborgarna som "inhemskt betalningsområde"**.

Motivering

Ingen motivering behövs.

Ändringsförslag 3 Skäl 3b (nytt)

(3b) Kreditinstituten har än så länge inte gjort några märkbara insatser för att påtagligt sänka kostnadsnivån för gränsöverskridande betalningar och överföringar i jämförelse med de inhemska betalningarna, trots att branschen sedan euron infördes den 1 januari 1999 åtminstone känt till kommissionens avsikt att åstadkomma en likartad eller åtminstone liknande kostnadsstruktur inom euroområdet.

Motivering

Ingen motivering behövs.

Ändringsförslag 4
Skäl 5a (nytt)

(5a) Det skulle vara mycket olyckligt om kostnaderna för inhemska betalningar i euro ökade som ett direkt resultat av denna förordning.

Motivering

Syftet med denna förordning är att säkerställa att konsumenter inte längre drabbas av högre kostnader för gränsöverskridande betalningar i euro än för betalningar inom medlemsstaten. Förordningen skall därför inte på något sätt betraktas som en möjlighet att öka de nationella avgifterna.

Or. en

Ändringsförslag 5
Skäl 8a (nytt)

(8a) Denna förordning hindrar inte institut från att erbjuda en allomfattande avgift för olika betaltjänster, förutsatt att ingen åtskillnad görs mellan gränsöverskridande och inhemska betalningar.

Motivering

Syftet med ändringsförslaget är att klargöra att förordningen inte påverkar friheten för institut att erbjuda en allomfattande paketavgift för en rad betaltjänster, vilka t.ex. skulle kunna omfatta ett begränsat (eller obegränsat) antal betaltjänster, förutsatt att ingen åtskillnad görs mellan gränsöverskridande och inhemska betalningar.

Or. en

Ändringsförslag 6
Artikel 6a (ny)

Artikel 6a

1. Varje enskild medlemsstat skall fastställa de sanktioner som skall tillämpas vid överträdelser av bestämmelserna i denna förordning. Dessa sanktioner skall vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

2. Medlemsstaterna skall även ange vilka myndigheter som är ansvariga för att kontrollera att förordningen efterlevs.

Motivering

Det är viktigt att informera medborgarna om vilka myndigheter de kan vända sig till vid överträdelser av bestämmelserna i denna förordning.

Or. pt

Ändringsförslag 7 Artikel 6b (ny)

Artikel 6b

Senast den 1 januari 2004 skall kommissionen undersöka hur denna förordning fungerar och avlägga en rapport till Europaparlamentet och rådet. Rapporten skall vid behov åtföljas av förslag till ändringar.

Motivering

En klausul om översyn skall införas i förordningen för att olösta frågor som hindrar inrättandet av ett gemensamt betalningsområde skall kunna behandlas. Den 1 januari 2004 har föreslagits eftersom det är en lämplig tidpunkt för att se över denna förordning och göra nödvändiga ändringar för att på så sätt kunna hålla sig inom tidsfristen för inrättandet av en inre marknad för finansiella tjänster som i handlingsplanen för finansiella tjänster fastställts till den 31 december 2004 och den tidsfrist som parlamentet fastställt för inrättandet av ett gemensamt betalningsområde i sin resolution om detaljistbetalningar på den inre marknaden (A5-0283/2000).

Or. en

Ändringsförslag 8
Artikel 7

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter ***det att den har offentliggjorts i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.***

Denna förordning träder i kraft ***den 1 januari 2002 eller, om den offentliggörs i Europeiska gemenskapernas officiella tidning efter detta datum, den tredje dagen efter detta offentliggörande.***

Motivering

Genom ändringsförslaget framhävs den särskilda betydelsen av det datum då eurosedlarna och euromynten införs och det garanteras att samstämmighet föreligger med artikel 3.1 och artikel 6. Om parlamentet och rådet skulle anta förordningen väsentligt mycket tidigare än detta datum (vilket är osannolikt) får de rättsliga skyldigheterna i förordningen ändå ingen verkan förrän den 1 januari 2002.

FÖRSLAG TILL LAGSTIFTNINGSRESOLUTION

**Europaparlamentets lagstiftningsresolution om förslaget till rådets förordning om gränsöverskridande betalningar i euro
(KOM(2001) 439 – C5-0379/2001 – 2001/0174(COD))**

(Medbeslutandeförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet, (KOM(2001) 439¹),
  - med beaktande av artikel 251.2 och artikel 95.1 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C5-0379/2001),
  - med beaktande av artikel 67 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandet från utskottet för rättsliga frågor och den inre marknaden (A5-0357/2001).
1. Parlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet,
  2. uppmanar kommissionen att på nytt höra parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra detta förslag eller ersätta det med ett nytt,
  3. uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

---

¹ EGT C ännu inte offentliggjort.

MOTIVERING

1. Bakgrund

Den 1 januari 2002 blir euron äntligen en realitet i form av sedlar och mynt i de europeiska medborgarnas fickor. Medborgarna kommer att kunna passera gränserna och betala med de kontanter de har haft med sig utan att behöva betala några som helst avgifter. De skall även kunna göra en gränsöverskridande överföring till priset av ett frimärke genom att skicka kontanter med posten. Men om de går till en uttagsautomat och tar ut eurosedlar i ett annat land än sitt eget kommer de att få betala en betydande avgift. Om de försöker föra över 100 euro till ett konto i en annan medlemsstat blir det ännu värre, då kan nämligen avgiften uppgå till så mycket som otroliga 24 euro¹. Om inte åtgärder omedelbart vidtas för att rätta till situationen, kommer Europa visserligen att ha en gemensam valuta, men ännu inget gemensamt betalningsområde. De högröstade och ihärdiga klagomålen från konsumenterna visar redan tydligt att de inte förstår varför det måste vara så här. De förväntar sig med rätta att nu, när de har en gemensam valuta, skall de inte behöva betala några avgifter bara för att pengarna de har överfört har passerat en gräns. Det faktum att vi lever i elektronikens tidsålder gör detta ännu svårare att förstå.

Det är mycket beklagligt att den här situationen kvarstår när det är färre än 100 dagar kvar tills euron införs i påtaglig form. Kommissionen och Europaparlamentet har i mer än tio år utövat påtryckningar på bankerna för att de skall ta itu med det här problemet. Kommissionen uppmärksammade problemet med "gränseffekten" i betalningssystemen första gången i sitt meddelande från 1990 om betalningar på gemenskapens inre marknad. I sin resolution från 1993 om betalningssystem inom ramen för den ekonomiska och monetära unionen (A3-0029/93) uttryckte Europaparlamentet oro över att gränsöverskridande betalningar kostar 10-20 gånger mer än inhemska överföringar, och begärde ett direktiv som skulle förbjuda dubbla avgifter och fastställa en tidsfrist på fyra arbetsdagar för gränsöverskridande överföringar. Denna begäran följdes 1994 av ett förslag till direktiv om gränsöverskridande betalningar som antogs 1997 med stort stöd från Europaparlamentet.

Parlamentet tog nyligen upp frågan igen i sitt betänkande om detaljistbetalningar på den inre marknaden (A5-0283/2000) och i betänkandet om hur de ekonomiska aktörernas förberedelser inför övergången till euron kan underlättas (A5-0222/2001). I den sistnämnda resolutionen begärde parlamentet att överföringar av mindre belopp (under 50 000 euro) över gränserna på den inre marknaden skall göras billigare, snabbare och säkrare och jämföras med nationella överföringar vad gäller avgiftsnivåer och tidsåtgång.

2. Kommissionens förslag till förordning

Mot bakgrund av att parlamentet i många år arbetat för ett gemensamt betalningsområde, kan det inte annat än välkomna kommissionens förslag till förordning om gränsöverskridande betalningar i euro, en åtgärd som borde ha vidtagits för länge sedan för att göra den gemensamma valutan till en realitet för konsumenterna och de små och medelstora företagen. Den grundläggande principen i förordningen att avgiften för en gränsöverskridande betalning

¹ Study on the Verification of a Common and Coherent Application of Directive 97/5/EC on Cross-Border Credit Transfers in the 15 Member States - Transfer Exercise, Report for the Commission of the European Communities (DG MARKT), Retail Banking Research, London, England, 17.9.2001.

skall vara lika hög som avgiften för en inhemsk betalning är helt i linje med Europaparlamentets krav. Det är ett enkelt och konsekvent uttryck för de grundläggande principerna för den inre marknaden. Anklagelserna att förslaget innebär en prisreglering är helt gripna ur luften. Bankerna kommer även i fortsättningen att helt fritt kunna sätta sina priser på betalningar och överföringar som uppgår till mindre belopp, under förutsättning att de inte behandlar gränsöverskridande och inhemska betalningar olika.

Det välkomnas också att förslaget är så systematiskt och omfattande. Det behandlar alla de lagstiftningsmässiga hinder som banksektorn ofta anger när det gäller att uppnå ett gemensamt betalningsområde, samt konsumenternas problem. För det första kommer kravet på banker, företag och konsumenter att meddela, offentliggöra och använda de elektroniska standarder som är kända som internationella bankkontonummer (International Bank Account Number, IBAN) och bankidentifieringskoder (Bank Identifier Code, BIC), att göra det möjligt för bankerna att gå över till fullt automatiserade direkta betalningar. Detta innebär att kostnaden för manuell hantering av inmatning och korrigerings av kundernas bankuppgifter försvinner.

För det andra innebär förslaget att medlemsstaterna skall ta bort rapporteringskravet för betalningsbalansstatistiken i två steg: Från och med den 1 januari 2002 för gränsöverskridande betalningar för belopp på upp till 12 500 euro och från och med den 1 januari 2004 är detta belopp 50 000 euro. Banksektorn uppger ofta att dessa rapporteringskrav är en av de största kostnadsfaktorerna i samband med gränsöverskridande betalningar och att avskaffandet av dessa krav därför innebär en stor kostnadsbesparing för bankerna som naturligtvis bör återspeglas i lägre avgifter för konsumenterna.

För det tredje ger förslaget fullkomligt skydd för konsumenterna genom kravet att bankerna skall lämna fullständig information om de avgifter de tar ut för gränsöverskridande och inhemska betalningar. Konsumenterna kommer själva att kunna se, antingen i skriftlig eller, där så är lämpligt, elektronisk form, att banken iakttar principen om jämförbarhet som fastställs i förordningen. Bankerna skall också meddela konsumenterna eventuella ändringar av avgifterna innan de börjar tillämpas så att konsumenterna får möjlighet att utöva påtryckningar på bankerna för att hindra dem från att införa alltför stora avgiftshöjningar. Konsumenterna i länder utanför euroområdet är också skyddade eftersom de kommer att kunna kontrollera de växelkursavgifter som tillämpas och försäkra sig om att bankerna inte bryter mot principen att avgiften för själva överföringen inte får vara högre än avgiften för en inhemsk överföring.

3. Föredragandens ståndpunkt

Föredraganden stöder med kraft den föreslagna förordningen. Även om det hade varit att föredra att låta marknaden själv lösa den här frågan har den fria marknaden och konkurrensen helt klart misslyckats med att uppnå några resultat de senaste tio åren och det är därför riktigt att kommissionen har ingripit. I förslaget behandlas alla lagstiftningsmässiga hinder för ett gemensamt betalningsområde och allt som återstår för bankerna är att snabbt göra de investeringar som är nödvändiga för att skapa en infrastruktur för billiga, snabba och säkra gränsöverskridande betalningar. Även denna finns redan i form av Euro Banking Associations system STEP 1 (Straight Through Euro Processing), så någon ursäkt för ytterligare förseningar finns inte.

Naturligtvis kan förordningen kritiseras på många sätt och därför föreslår föredraganden en klausul om översyn. Detta skulle göra det möjligt för kommissionen att bedöma om syftena med förordningen har uppnåtts och föreslå eventuella ändringar som den anser vara nödvändiga.

Med undantag för denna klausul om översyn uppmanar föredraganden Europaparlamentet med kraft att snabbt godkänna förordningen i sin nuvarande form. Genom att på detta sätt minimera antalet ändringsförslag kommer det att bli mycket lättare att godkänna förordningen i en enda behandling med rådet, vilket är mycket viktigt om den skall träda i kraft den 1 januari 2002. Även om förordningen kanske inte är perfekt, så är den ett viktigt instrument för att uppnå vårt länge eftersträlvade mål att skapa ett gemensamt betalningsområde, och vi måste ge vårt stöd till den.

11 oktober 2001

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR RÄTTSLIGA FRÅGOR OCH DEN INRE MARKNADEN

till utskottet för ekonomi och valutafrågor

över förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om gränsöverskridande
betalningar i euro
(KOM(2001) 439 – C5-0379/2001 – 2001/0174(COD))

Föredragande: Rainer Wieland

ÄRENDETS GÅNG

Vid utskottssammanträdet den 11 september 2001 utsåg utskottet för rättsliga frågor och den inre marknaden Rainer Wieland till föredragande.

Vid utskottssammanträdena den 18 september och 11 oktober 2001 behandlade utskottet förslaget till yttrande.

Vid det sistnämnda sammanträdet godkände utskottet enhälligt nedanstående ändringsförslag.

Följande ledamöter var närvarande vid omröstningen: Ana Palacio Vallelersundi (ordförande), Ward Beysen (vice ordförande), Paolo Bartolozzi, Luis Berenguer Fuster, Maria Berger, Willy C.E.H. De Clercq, Bert Doorn, Francesco Fiori (suppleant för Hans-Peter Mayer i enlighet med artikel 153.2 i arbetsordningen), Evelyne Gebhardt, Françoise Grossetête, Gerhard Hager, Heidi Anneli Hautala, The Lord Inglewood, Kurt Lechner, Klaus-Heiner Lehne, Neil McCormick, Luís Marinho, Manuel Medina Ortega, Ria G.H.C. Oomen-Ruijten, Fernando Pérez Royo (suppleant för Enrico Boselli i enlighet med artikel 153.2 i arbetsordningen), Joachim Wuermeling och Stefano Zappalà.

KORTFATTAD MOTIVERING

1. Kommissionens förslag bör verkligen välkomnas. Från och med den 1 januari 2002 kommer medborgarna i euroområdet att använda eurosedlar och euromynt som gemensamma kontanta medel. Men redan sedan den 1 januari 1999 har euron varit betalningsmedel, och växelkurserna mellan de deltagande valutorna är fastställda. Sedan dess har det gått en längre tid, men de europeiska kreditinstituten har ännu inte skapat något enhetligt europeiskt betalningsområde, eftersom avgifterna för "gräns"överskridande betalningar i euro i genomsnitt är 22 gånger högre än för inhemska överföringar. Konsumenterna kommer emellertid från och med den 1 januari inte längre att förstå varför de varit tvungna att stå ut med nackdelarna med denna den största valutaomställningen i historien (att vänja sig vid de nya pengarna och vid växelkurserna, att uppleva eventuella prisökningar, att stå i kö vid automater och diskar under de första dagarna då kontanterna distribueras), men inte kan dra omedelbar nytta av fördelarna, i och med att de exempelvis i samband med användning av kreditkort eller bankomat på semesterorten fortfarande måste betala extraavgifter, eller måste acceptera en överföringsavgift på 11 euro när de betalar böcker på främmande språk till ett värde av 60 euro som de beställt via Internet.
2. Artikel 95.1 i EG-fördraget utgör den lämpliga rättsliga grunden för denna förordning eftersom det område som skall regleras genom förslaget innebär en tillnärmning av lagstiftningen som skall göra det möjligt för den inre marknaden att fungera. Det stämmer överens med erfarenheten att konsumenterna och bankernas kunder med tanke på nuläget försöker att undvika gränsöverskridande överföringar och de därmed sammanhängande höga kostnaderna: genom att antingen transportera kontanter eller välja ett företag som erbjuder en bankkontakt som finns i samma land som den kund som skall betala. Här rör det sig i regel enbart om företag som är multinationellt verksamma, dvs. storföretag. Under dessa omständigheter har de en klar konkurrensfördel gentemot små och medelstora företag som inte kan ha bankkontakter i alla länder där de marknadsför sina produkter. Den inre marknaden skall emellertid erbjuda alla marknadsaktörer fördelar.
3. Den föreslagna typen av rättsakt, dvs. en förordning som är omedelbart bindande i alla medlemsstater, är också tillåten eftersom det talas om "åtgärder" i artikel 95.1 i EG-fördraget. Den behövs också för att upprätta den inre marknaden enligt vad som avses i artikel 14.1 i EG-fördraget. I den av regeringskonferensen antagna förklaringen från 1986 om Europeiska enhetsakten, genom vilken den dåvarande artikeln 100a (numera artikel 95 i EG-fördraget) infördes, står det visserligen att kommissionen när den lägger fram förslag i enlighet med punkt 1 bör föredra rättsakter av typen direktiv. Genom att helt enkelt anpassa de nationella bestämmelserna till en gemenskapsram med hjälp av ett direktiv skulle emellertid ingenting vara vunnet i detta fall. Sedan länge har det funnits gemensamma standarder för ökad automatisering och driftskompatibilitet i fråga om de gränsöverskridande betalningstransaktionerna för småbelopp (det internationella bankkontonumret IBAN, den internationella betalningsanvisningen IPI och anmälningssystemet SWIFT). Det saknas emellertid fortfarande en vilja hos affärsbankerna att investera i att införa dessa standarder. Senast från och med Europeiska rådets möte i Bryssel i början på maj 1998 (urvalet av

länder som skulle delta i euroområdet) har finansvärlden i euroområdet haft tid att förbereda sig tekniskt på eurons introduktion. Det har endast gjorts små framsteg sedan dess.

4. Även med tanke på tidsaspekten behövs en förordning som rättsinstrument, eftersom medborgarna i euroområdet kommer att använda eurosedlarna och euromynten som enhetliga betalningsmedel från den 1 januari 2002, men inte kommer att förstå varför en överföring från Aachen till Liège kostar flera gånger så mycket som en överföring från Las Palmas till San Sebastian eller från Palermo till Milano. Endast genom en förordning kan det garanteras att syftet med bestämmelserna uppnås den 1 januari 2002 (introduktion av kontanterna) eller snarast därefter, eftersom en förordning inte är beroende av några som helst genomförandebestämmelser från medlemsstaternas myndigheter. Det andra tillgängliga rättsinstrumentet, direktivet, är inte lämpat för detta ändamål eftersom genomförandet av programmet med gemenskapsbestämmelser skulle ta flera månader, om inte år.

ÄNDRINGSFÖRSLAG

Utskottet för rättsliga frågor och den inre marknaden uppmanar utskottet för ekonomi och valutafrågor att som ansvarigt utskott infoga följande ändringsförslag i sitt betänkande:

Kommissionens förslag¹

Parlamentets ändringar

Ändringsförslag 1
Skäl 1a (nytt)

(1a) Gränsöverskridande betalningar och överföringar är mycket dyra i jämförelse med inhemska betalningar, också därför att det hittills inte funnits någon eller endast liten efterfrågan på dessa tjänster på grund av den nuvarande höga kostnadsnivån.

Motivering

Genom ändringsförslaget klargörs att det går att vända på argumentet att överföringarna är så dyra eftersom de inte efterfrågas. Kanske är det så att överföringarna inte efterfrågas just

---

¹ Ännu ej offentliggjort i EGT C.

eftersom de är så dyra.

Ändringsförslag 2
Skäl 3

(3) I kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och Europeiska centralbanken av den 3 april 2001 om förberedelserna inför införandet av sedlar och mynt i euro **anges** att kommissionen kommer att överväga att använda alla de instrument som står till dess förfogande och vidta alla nödvändiga steg för att se till att avgifterna för gränsöverskridande transaktioner per den 1 januari 2002 inte längre överstiger de avgifter som tas ut för inhemska transaktioner.

(3) **Redan** i kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och Europeiska centralbanken av den 3 april 2001 om förberedelserna inför införandet av sedlar och mynt i euro **angavs** att kommissionen kommer att överväga att använda alla de instrument som står till dess förfogande och vidta alla nödvändiga steg för att se till att avgifterna för gränsöverskridande transaktioner per den 1 januari 2002 inte längre överstiger de avgifter som tas ut för inhemska transaktioner **och att euroområdet därmed blir tydligt öppet och påtagligt för medborgarna som "inhemskt betalningsområde"**.

Motivering

Ingen motivering behövs.

Ändringsförslag 3
Skäl 3a (nytt)

(3a) De kartellförfaranden som kommissionen inlett mot flera kreditinstitut i olika länder inom euroområdet för att dessa skall ha ingått konkurrenshämmande överenskommelser i samband med växlingsavgifter för sedlar från euroområdet, har redan varit mycket framgångsrika eftersom många banker sänkt eller helt avskaffat sina avgifter för valutaväxling.

Motivering

Detta utgör ett stöd för kommissionen i samband med förfaranden som eventuellt kommer att behövas om förordningen inte efterlevs.

Ändringsförslag 4 Skäl 3b (nytt)

(3b) Kreditinstituten har än så länge inte gjort några märkbara insatser för att påtagligt sänka kostnadsnivån för gränsöverskridande betalningar och överföringar i jämförelse med de inhemska betalningarna, trots att branschen sedan euron infördes den 1 januari 1999 åtminstone känt till kommissionens avsikt att åstadkomma en likartad eller åtminstone liknande kostnadsstruktur inom euroområdet.

Motivering

Ingen motivering behövs.

Ändringsförslag 5 Artikel 3, punkt 1

1. Från och med den 1 januari 2002 skall de **avgifter** som ett institut tar ut för gränsöverskridande elektroniska betalningar i euro på upp till 50 000 euro vara desamma som de **avgifter** som samma institut tar ut för motsvarande betalningar inom den medlemsstat där det kontor, tillhörande institutet, som utför den gränsöverskridande elektroniska betalningen, är beläget.

1. Från och med den 1 januari 2002 skall de **totalkostnader, oavsett vad de kallas**, som ett institut tar ut för gränsöverskridande elektroniska betalningar i euro på upp till 50 000 euro vara desamma som de **totalkostnader, oavsett vad de kallas**, som samma institut tar ut för motsvarande betalningar inom den medlemsstat där det kontor, tillhörande institutet, som utför den gränsöverskridande elektroniska betalningen, är beläget.

Motivering

De finansiella instituten skall inte kunna ta ut dels samma avgifter för gränsöverskridande transaktioner som för nationella transaktioner, och dels lägga till andra kostnader (till exempel olika former av utgifter och ersättningar), eftersom detta skulle innebära att totalkostnaden för kunden för den gränsöverskridande betalningen ökar.

Or. en

Ändringsförslag 6 Artikel 7

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter ***det att den har offentliggjorts i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.***

Denna förordning träder i kraft ***den 1 januari 2002 eller, om den offentliggörs i Europeiska gemenskapernas officiella tidning efter detta datum, den tredje dagen efter detta offentliggörande.***

Motivering

Genom ändringsförslaget framhävs den särskilda betydelsen av det datum då eurosedlarna och euromynten införs och det garanteras att samstämmighet föreligger med artikel 3.1 och artikel 6. Om parlamentet och rådet skulle anta förordningen väsentligt mycket tidigare än detta datum (vilket är osannolikt) får de rättsliga skyldigheterna i förordningen ändå ingen verkan förrän den 1 januari 2002.